

RECHTBANK 'S-HERTOGENBOSCH

AWB 94/2619 VV, AWB 94/2618

UITSPRAAK

K.F. te Eindhoven, eiser,

tegen

B. en W. van Eindhoven, verweerder.

I. PROCESVERLOOP

Bij besluit van 7 december 1993 heeft verweerder eiser, exploitant niet zijnde eigenaar, onder aanzegging van bestuursdwang, verboden om het pand Schubertlaan 6 opnieuw te gebruiken in strijd met de op dat pand rustende bestemming.

Bij brief van 24 februari 1994, aangevuld op 28 februari 1994, heeft gemachtigde van eiser een bezwaarschrift ingediend tegen bovengenoemde bestuursdwangaanschrijving.

Bij besluit van 22 maart 1994 heeft verweerder eiser, wegens termijnoverschrijding, niet ontvankelijk verklaard.

Bij brief van 29 april 1994 heeft eiser de president verzocht om een verzoek om voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Bij brief van gelijke datum heeft eiser een beroepschrift ingediend.

Het verzoek is behandeld ter zitting van 4 augustus 1994, waar eiser, bij monde van mr. M.J.A. Verhagen, advocaat te Eindhoven en verweerder bij monde van mevrouw mr. C.H. van den Brekel-Bergacker, ambtenaar der gemeente, hun standpunten nader hebben uiteengezet.

II. OVERWEGINGEN

Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan, onder meer indien tegen een besluit beroep is ingesteld, de president van de Rechtbank die in de hoofdzaak bevoegd is op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Artikel 8:86, eerste lid, van de Awb bepaalt dat indien het verzoek wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de president van oordeel is dat na de zitting, als bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, van de Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, hij onmiddellijk uitspraak kan doen in de hoofdzaak.

Eiser, die ter plaatse een coffeeshop exploiteert, is bij schrijven van 7 december 1993, onder aanzegging van bestuursdwang, verboden om het pand Schubertlaan 6 na 8 mei 1994 opnieuw in gebruik te nemen in strijd met de geldende bestemming.

Deze aanschrijving is op 10 december 1993 onder andere aan eiser, zijnde gebruiker van het pand, aangetekend verzonden. Geen van de aanschrijvingen is geretourneerd door de PTT, zodat ook aangenomen moet worden dat eiser evenbedoelde aanschrijving heeft ontvangen. Aangaande het antwoord op de vraag of het bezwaarschrift van eiser terecht niet-ontvankelijk is verklaard overweegt de president het volgende.

Ingevolge artikel I, eerste lid, van het overgangsrecht behorende bij de Awb, blijft het recht zoals dat gold voor 1 januari 1994 van toepassing ten aanzien van het nemen van besluiten die zijn aangevraagd voor de datum van inwerkingtreding van die wet en ambtshalve te nemen besluiten die binnen dertien weken na dit tijdstip bekend zijn gemaakt.

Ingevolge artikel 13 in samenhang met artikel 9, tweede lid, van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen (Wet arob) moet een bezwaarschrift worden ingediend binnen dertig dagen na de dag waarop de aangevallen beschikking is verzonden of uitgereikt.

Aangezien verzoeker tot en met 10 januari 1994 bezwaar kon maken is het bezwaarschrift van 24 februari 1994 (ruim) buiten deze termijn ingediend. In geval van termijnoverschrijding blijft niet-ontvankelijkheid op grond van artikel 13 in samenhang met artikel 9, vierde lid, van de Wet arob slechts achterwege, indien eiser aantoont, dat hij zijn bezwaarschrift heeft ingediend zo spoedig als dit redelijkerwijs verlangd kan worden.

Ten aanzien van de vraag of in het onderhavige geval sprake is van een dergelijke verschoonbare termijnoverschrijding overweegt de president als volgt.

Gemachtigde van eiser stelt dat er sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding, daar aan hem (gemachtigde) geen afschrift van het bestreden besluit is toegezonden, danwel uitgereikt en dat hij, na met het bestreden besluit bekend te zijn geraakt, zo spoedig als redelijkerwijs verlangd kon worden een bezwaarschrift heeft ingediend.

De president is gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting van oordeel dat voldoende aannemelijk is geworden dat verweerder wist of behoorde te weten dat gemachtigde (c.q. diens kantoorgenoot) de belangen van eiser inzake de onderhavige coffeeshop behartigt. Gelet hierop lag het op de weg van verweerder om gemachtigde van eiser tijdig een exemplaar van zijn besluit van 7 december 1993 te doen toekomen. Nu dit achterwege is gebleven, is de president van oordeel dat de overschrijding van de meergenoemde termijn verschoonbaar moet worden geacht. De omstandigheid dat verweerder wel eiser van zijn besluit van 7 december 1993 per aangetekend schrijven in kennis heeft gesteld, doet hieraan niet af.

Nu vast staat dat gemachtigde van eiser uiterlijk op 9 februari van het besluit van 7 december 1993 op de hoogte geraakte, terwijl gemachtigde eerst op 24 februari 1994 daartegen een bezwaarschrift heeft ingediend, is de president van oordeel dat dit niet is gebeurd zo spoedig mogelijk als redelijkerwijs kan worden verlangd nu niet binnen twee weken na kennisneming van het bestreden besluit een bezwaarschrift is ingediend. Gelet hierop heeft verweerder bij het bestreden besluit eiser terecht in zijn bezwaarschrift niet-ontvankelijk verklaard.

Aangezien de president van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, is er aanleiding, onder toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

Gegeven deze beslissing in de hoofdprocedure is er geen aanleiding voor toepassing van artikel 8:81 van de Awb.

Mitsdien beslist de president als volgt.

III. BESLISSING

De president,

Verklaart het beroep ongegrond;

Wijst het verzoek om toepassing van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht af.

11 augustus 1994